

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200177
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8222200177.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom A. A. B. v spore žalobcu: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XXX F., XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Úver poskytnutý na základe Zmluvy o pôžičke č. 11316442, z 18.12.2009 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľom a C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XXX, XXX XX E. ako dlžníkom je bezúročný a bez poplatkov.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, z 18.12.2009 uvedená v bode Klient, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len “Zákon”) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len “údaje a informácie”) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, z 18.12.2009 uvedená v bode Klient, v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, z 18.12.2009 uvedená v bode Klient, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.01.2022 voči žalovanému domáhal (I) aby súd určil, že úver zo Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009, je bezúročný a bez poplatkov, (II) aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009, v bode Klient, a to v časti v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len “Zákon”) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len “údaje a informácie”) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“, je neprijateľnou zmluvou podmienkou, (III) aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009, v bode Klient, a to v časti v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“, je neprijateľnou zmluvou podmienkou, (IV.) aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009, v bode Klient, a to v časti v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“, je neprijateľnou zmluvou podmienkou. Ďalej žalobca požadoval náhradu trov konania.

1.2. Žalobu odôvodnili žalobca tým, že s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009 (ďalej len Zmluva). Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla dňa 01.01.2018 v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnou nástupkyňou sa stala žalovaná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 614,40 Eur, ktorý sa zaviazal žalovanému zaplatiť v 20 mesačných splátkach po 45,40 Eur. V Zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 53,68 %, RPMN vo výške 53,68 % a priemerná RPMN vo výške 48,96 %. Žalovanému na tento úver uhradil sumu 908,- Eur. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSÚ), platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať: - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ), - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ), - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), Úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/, i/ a j/ ZoSÚ. Podľa § 4 ods. 3 in fine ZoSÚ, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 18.12.2009 neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 53,68 %. Predložil výpočet RPMN, podľa oficiálnej internetovej interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií SR, z Portálu finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, ktorá vyžaduje aj zadanie dátumu uzatvorenia zmluvy. Podľa tejto oficiálnej kalkulačky MF SR je hodnota RPMN 57,84 %, oproti podhodnoteného RPMN uvádzaného žalovaným v Zmluve, vo výške 53,68 %. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poukázal aj na to, že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru postačuje neuvedenie čo i len jednej z náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom a dodal, že podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

1.3. Ďalej uviedol, že je potrebné zaoberať sa aj úrokom z úveru vo výške 53,68 % ročne. Úrok vo výške 53,68 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto je neplatný. V tomto smere poukázal na Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v roku 2009, podľa ktorého na obdobný spotrebiteľský úver so

splatnosťou 1 až 5 rokov v období 12/2009 predstavovala priemerná úroková miera úroveň 11,428 %, t.j. takmer päťnásobne nižšia oproti posudzovanému úverovému vzťahu. Výška úrokov musí byť v súlade s dobrými mravmi. V opačnom prípade je takéto dojednanie o úroku absolútne neplatné podľa § 39 OZ. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2019 zo dňa 31.07.2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009 vo výške 53,68 % za absolútne neplatnú.

1.4. S poukazom na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil, či je úver bezúročný a bez poplatkov výrokom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú. Citované ustanovenie je potrebné aplikovať aj na úverový vzťah založený zákonom č. 258/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej s poukazom na § 53 ods. 1 OZ uviedol, že Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v bode Klient, a to v časti v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“ Je zjavne neprimerané, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov po doručení návrhu zmluvy a dokonca aj v prípade, ak zmluva vôbec nevznikne, tak tento súhlas ďalej trvá. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za ziadnych okolností považovať za nálezitý a individualizovaný prejav voľe spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zakonom o ochrane osobných údajov pozýva. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavne nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

1.5. Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v bode Klient, a to v časti v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zavazujem sa ich dodržiavať.“ Podľa stanoviska Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 24.01.2017 vyplýva, že: „Je neprijateľné aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si zákonných povinností veriteľa. Priemerný spotrebiteľ ani nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Ide jednoznačne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia so zmluvnými podmienkami, ktoré má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov. Existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv, resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovolávať súdnej ochrany, keďže platí domnienka, že si zmluvné podmienky prečítal a porozumel im, pretože prehlásil, že bol s nimi oboznámený a vyslovil s nimi súhlas, a teda spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Zmluvná podmienka je z uvedených dôvodov neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

1.6. Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 18.12.2009 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v bode Klient, a to v časti v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ Neprijateľnosť takto vymedzenej zmluvnej podmienky predstavuje skutočnosť, že žalovaný so mnou zmluvnú pokutu individuálne nedojednal a táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech mňa ako spotrebiteľa. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive zo strany zúčtovateľa, pričom ja som ju nemohol žiadnym

spôsobom ovplyvniť. Predmetná zmluvná podmienka z'alovanému umožňuje napriek možnosti zosplatnenia celeho úveru alebo úrokov z mes'kania, odo mňa poz'adovať ďalšiu sankciu, ktorú som ja ani nemohol odmietnuť.

2.1. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že žalobca sa podanou žalobou dovoľáva určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXX zo dňa 18.12.2009 (ďalej ako „zmluva o úvere“) je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere v zmysle časti zmluvy o úvere „vyhlásenie klienta“ boli aj Všeobecné úverové podmienky (ďalej ako „VOP“). Splácanie úveru tieto VOP upravujú nasledovne: „6.1 Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP. 6.2 Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. 6.3 V jednotlivých Splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. 6.4 Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy a/alebo doručení Služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.“ V spojení všetkých údajov prítomných v zmluve o úvere a všetkých jej súčasti je vďaka jednoduchému porozumeniu čítaného (zmluvného) textu zrejmé, že splátky sú splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci (prvá splátka je splatná do 20. dňa mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy) a termín konečnej splatnosti je 20. mesiac po uzavretí zmluvy, teda august 2011, kedy je k 20. dňu v danom mesiaci splatná posledná splátka úveru. V ostrom kontraste s tvrdením žalobcu, že zo zmluvy o úvere nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti je správanie sa samotného žalobcu – nemáme vedomosť o nejakých otázkach pri uzavieraní zmluvy k danej téme z jeho strany, pričom sám splátky úveru splácal (dokladuje to on sám prílohami svojej žaloby). Sám žalobca tak dokladuje, že jeho tvrdenia prezentované v žalobe sú tvrdeniami rozpornými so skutočnosťou a len tvrdeniami vykonštruovanými a účelovými, majúcimi za cieľ tvrdiť bezodplatnosť úveru. V súvislosti s vyššie uvedeným [najmä s poukazom na atribút vlastný každému bežnému spotrebiteľovi/človeku, ktorým je schopnosť čítania (aj zmluvného textu) s porozumením] poukazujeme na 2. výrok Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj „SDEÚ“) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. proti G. H. (ďalej len „Rozsudok SDEÚ Home Credit“): „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Výklad údajov uvedených v zmluve podávaný zo strany žalobcu tak s ohľadom na vyššie uvedené trpí účelovým formalizmom zvädzajúcim až k absurdným interpretačným záverom (naozaj chce napr. žalobca tvrdiť, že nevedel zo zmluvy vyčítať termín konečnej splatnosti úveru či napr. termíny splátok? Ako je tiež napr. potom možné, že úver splácal, ak nevedel kedy, koľko, komu a dokedy splácať?). Žalobca účelovo interpretuje jasné, zreteľné a jednoznačné údaje o úvere uvedené v zmluve s cieľom zdôvodniť údajnú potrebu aplikácie zákonne sankcie bezodplatnosti úveru. Výklad zmluvy podávaný žalobcom je však absurdný, sankcia bezodplatnosti úveru v tomto prípade nemá miesto (bola by neprimeranou sankciou za to, že žalobcovi sa údajne zdajú byť údaje v zmluve nedostatočne uvedené – a to navyše až v čase niekoľko rokov po uzretí zmluvy, kedy žalobca zmluvný vzťah akceptoval, úver čerpal a splácal). Dovoľujeme si na tomto mieste poukázať na judikatúru SD EÚ, ktorá preferuje proporcionalitu a primeranosť sankcií. Ako uzavrel Súdny dvor EÚ v Rozsudku SD EÚ Home Credit (4. výrok) „článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“; v odôvodnení Rozsudku SD EÚ Home Credit súdny dvor uvádza - bod 63: „Súdny dvor už rozhodol, že tvrdosť sankcií musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku, pričom musia rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality (pozri rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, bod 45 a citovanú judikatúru).“; - bod 69: „Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 63 až 68 tohto rozsudku je potrebné konštatovať, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky.“; - bod 72: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, ako je najmä

názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu uvedené v článku 10 ods. 2 písm. v) tejto smernice. Z vyššie uvedeného podľa nášho názoru jednoznačne vyplýva, že zmluva o úvere obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti. Žalobca v podanej žalobe tiež konštatuje absenciu informácie o výške, pošte a termíne splátok istiny, úrokov ako aj poplatkov. Toto svoje tvrdenie nijako nerozvádza ani nekonkretizuje, preto žalovaná v časti týkajúcej sa termínu splátok poukazuje na vyššie uvedené časti I. tohto vyjadrenia. Výška splátok je zrejmá z časti zmluvy o úvere „predmet financovania pôžičky“ kde sa uvádza, že výška mesačnej splátky je 45,40 € a počet splátok je 20. Nemožno sa preto stotožniť ani s tvrdením žalobcu o absencii tejto náležitosti.

2.2. K tvrdeniu žalobcu, že zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej ako „RPMN“) a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, žalovaný uviedol nasledujúce. Žalobca sa pri výpočte RPMN odvoláva na internetovú kalkulačku Ministerstva financií SR. Podotkol, že predložený výpočet podľa tejto kalkulačky nie je možné aplikovať na sporný zmluvný vzťah. Táto kalkulačka počíta RPMN s termínom splátky buď v prvý alebo posledný deň v mesiaci, pričom v spornom prípade bol termín splátky dojednaný na 20. deň v mesiaci. Rozdiel v termíne splatnosti mesačnej splátky pritom spôsobuje odchýlku vo výpočte RPMN. Túto kalkulačku preto nie je možné použiť ako dôkaz v súdnom konaní a môže slúžiť výlučne ako orientačný údaj. V zmysle zmluvy o úvere v časti „predmet financovania pôžičky“ sú predpoklady na výpočet RPMN nasledovné: - Výška poskytnutého úveru (S) – 614,4 € - Výška splátky (Ak) – 45,4 € - Počet mesačných splátok (n) – 20 Pri dosadení vyššie uvedených predpokladov do tohto vzorca je výsledná RPMN vo výške 53,68 %. Záver o správnosti tohto údaju nepochybne dokazuje aj skutočnosť, že jediným nákladom v spornom zmluvnom vzťahu bol dohodnutý úrok, ktorý je v rovnakej výške. Zmluva o úvere obsahuje tiež nepochybne správny údaj o celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Pri výpočte je potrebné vychádzať z predpokladov, ktoré boli použité na výpočet RPMN, a to nasledovne: $20 \text{ (počet splátok)} * 45,4 \text{ € (výška mesačnej splátky bez poistenia)} = 908 \text{ €}$ V prípade ak má spotrebiteľ v spornom prípade uhradiť celkovo sumu 908 €, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sú vo výške 293,60 € ($908 \text{ €} - 614,4 \text{ €}$), tak ako je uvedené aj v zmluve o úvere. Je preto potrebné uzavrieť, že zmluva o úvere obsahuje všetky povinné náležitosti a poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

2.3. Ďalej žalovaný uviedol, že zo zmluvnej dokumentácie je zrejmé, že ročná úroková sadzba bola v tomto prípade 53,68 %, RPMN taktiež 53,68 % (t.j. náklady spotrebiteľa, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN, boli v tomto prípade len úroky). Žalobca vo svojej žalobe uvádza, že v zmluve o úvere dojednaná úroková sadzba vo výške 53,68 % sa prieči dobrým mravom. Rozhodným zákonným ustanovením v čase uzavretia zmluvy o úvere bol však v otázke odplaty za spotrebiteľský úver § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.“ Avšak žalobca vo svojej žalobe nijakým spôsobom neuvádza a nezdôvodňuje, prečo i. stotožňuje pojem „úrok úveru“ s pojmom „odplata za úver“. Pojem „odplata za úver“ je pojmom širším, pričom samotný zákonodarca v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka uvádza, že nie „úrok úveru“ (užší pojem), ale práve celková „odplata za úver“ (širší pojem) nesmie podstatne prevyšovať odplatu (t.j. nie len úrok, ale celkovú odplatu) obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. ii. (ak by aj bolo dôvodné vychádzať z ním uvádzanej referenčnej hodnoty „úroku úveru“; dôvodné to však nie je, ako uvádzame vyššie) niečo málo cez dvojnásobok ním (nesprávne) uvádzanej referenčnej hodnoty by malo predstavovať naplnenie zákonného pojmu „podstatné prevýšenie odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch“. Žalobcom uvádzaná referenčná hodnota je hodnotou priemernou, t.j. vypočítanou z čísiel nižších, ale i vyšších (prípadne možno aj niekoľkonásobne vyšších). Žalobca dané nijak nezdôvodňuje, ani len náznakom sa nevysporadúva so zákonným pojmom „podstatné prevýšenie“ a neposkytuje jeho výklad v osobitostiach tohto konkrétneho prípadu. Nakoľko je s ohľadom na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nutné v tomto prípade vychádzať zo štatistických údajov týkajúcich sa celkovej odplaty (t.j. priemernej výšky RPMN), tie sa vyčítajú zo štatistických tabuliek na tieto účely zverejňovaných na základe zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 21) ministerstvom financií a NBS (na webovej stránke s názvom „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi“ (<https://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebiteleske-uvery/suhrnne-informacie-udajoch-novoposkytnutych-spotrebiteleskych-uveroch-veritelmi/>.) S ohľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere konkrétne z tabuľky „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2009“, tak pre daný typ úveru (riadok „Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené

v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane, stĺpec s údajom o RPMN pre „Zmluvná splatnosť od 1 do 5 rokov“) v danom čase bola hodnota RPMN vo výške 48,96%, pričom v zmluve o úvere je pritom odplata (len) vo výške 53,68 %. Pre úplnosť uviedol, že od roku 2014 zákonodarca naviazal strop odplaty (t.j. najvyššiu prípustnú výšku odplaty) za spotrebiteľský úver práve a výslovne na dvojnásobok zverejňovanej priemernej sumy RPMN (viď v súčasnosti platné a účinné znenie § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka), čím v podstate len potvrdil dovtedy znejúci § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka s tým, že jednoznačnejšie za strop určil 2-násobok priemernej RPMN. V tomto konkrétnom prípade výška odplaty v zmluve (48,96%) je pod 2-násobkom priemernej RPMN z daného obdobia. Tvrdenia žalobcu sú tak nesprávne a evidentne účelové, pričom účelové sú potom aj jeho odkazy na ním tvrdené (údajné) referenčné údaje. Výška úrokovej sadzby 48,96%, ktorá je zároveň aj celkovou výškou odplaty (RPMN) v tomto prípade, nebola a nie je rozporná ani so zákonom, ani s dobrými mravmi. Pri posudzovaní výšky úrokovej sadzby vychádza žalobca výlučne z údajov o priemerných úrokových sadzbách uverejňovaných Národnou bankou a opomína existenciu v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

2.4. Žalobca vo svojej žalobe ďalej uvádza, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom poukazuje na ustanovenie zmluvy, ktorým dal žalobca súhlas so spracovaním jeho osobných údajov. Podľa názoru žalobcu, takýto „predformulovaný súhlas“ spotrebiteľa so spracovaním jeho osobných údajov má byť v rozpore s požiadavkami dobrej viery a zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán. S uvedeným tvrdením žalobcu žalovaný nesúhlasí, pričom má za to, že zákon o ochrane osobných údajov, platný v čase uzatvorenia zmluvy, práve predpokladal udelenie súhlasu zo strany dotknutej osoby so spracúvaním jej osobných údajov, potrebných na uzatvorenie zmluvného vzťahu. Žalovaný ako subjekt poskytujúci určitú službu žalobcovi takýmto súhlasom musel disponovať. Zakotvenie súhlasu so spracúvaním osobných údajov v zmluve je nielen podľa žalovaného ale aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Rovnako tak aj dĺžka lehoty, po ktorú môže naša spoločnosť osobné údaje žalobcu uchovávať (t.j. 10 rokov), je v praxi štandardná a v bankovom sektore bola takto stanovená na základe dlhodobej skúsenosti v danej oblasti, a to aj pre účely spolupráce s inými peňažnými inštitúciami (najmä s vedľajším účastníkom alebo aj centrom pre registráciu neplatičov, teda výslovne pre plnenie úloh našej spoločnosti ako peňažného ústavu). Podľa ustanovenia § 91 zák. č. 483/2001 Zákona o bankách platí, že predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov. Je zrejmé, že aj uvedený zákon priamo predpokladá, že údaje od klientov žalovaný získava a spracúva pre účely správy ich pôžičiek prípadne vkladov. V tomto smere teda nielen zákon o ochrane osobných údajov, ale priamo aj zákon o bankách určuje povinnosť takéto informácie o klientoch utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením, zároveň ustanovuje, že tretím osobám môže žalovaná tieto informácie poskytnúť len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a účely. Pre preukázanie vyššie uvedených tvrdení si dovoľujeme súdu predložiť citáciu rozhodnutia Okresného súdu Prešov v č.k. 29C/368/2012 (obdobne bolo pritom rozhodnuté aj v konaní č. 17Co/38/2012 vedenom pred Krajským súdom Banská Bystrica), v ktorom bolo jednoznačne ustanovené, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacich bankové tajomstvo tretím osobám podľa názoru súdu nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis, konkrétne zákon o bankách, takýto postup banky umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva subsumujúceho zároveň aj ochranu osobných údajov klienta.“ Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žaloba žalobcu v časti týkajúcej sa uvedenej zmluvnej podmienky a jej údajnej neprijateľnosti je neopodstatnená.

2.5. Žalobca ďalej v podanej žalobe tvrdí, že zmluvná podmienka v rozsahu „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať“ a v znení „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov je prijateľná“, nakoľko spôsobuje nerovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“ Z uvedeného vyplýva, že za neprijateľné

nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži miskú váh na stranu veriteľa. Žalovaný popiera, že žalobca bol donútený zmluvu o úvere za ponúkaných podmienok podpisovať – prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili len z toho dôvodu, že žalobca so všetkými zmluvnými podmienkami vyjadril svoj súhlas. Žalovaný za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko tieto boli žalobcom bezvýhradne akceptované. Individuálne dojednanie podmienok s každým záujemcom o úverový produkt – a to za situácie, že záujemca s navrhovanými podmienkami súhlasí – je v praxi nepredstaviteľné a nereálne a navyše by neúmerne zvýšilo náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré by sa mohli odraziť v ďalších poplatkoch s týmto úverom spojených. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, tvrdenia žalobcu o tom, že predložená zmluva o úvere bola pripravená dodávateľom (žalovanom) nerozporuje. Samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, je najmä s poukazom na rozsiahle povinnosti poskytovateľa, štandardne pripravená dodávateľom služby - bankou. Tá na základe žiadosti klienta a po posúdení jeho bonity, predloží klientovi návrh zmluvy. Po oboznámení sa s jeho obsahom je následne len na uvážení klienta či do zmluvného vzťahu za ponúkaných podmienok vstúpi alebo prednesie svoje výhrady k sporným zmluvným dojednaniam, na základe čoho sa poskytovateľ rozhodne, či výhrady akceptuje, alebo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu nedôjde. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom, tak ničím nemôže bez ďalšieho spôsobiť neplatnosť zmluvy, ani jej časti, prípadne neprijateľnosť akýchkoľvek zmluvných dojednaní. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 16Co/162/2019 z 25.08.2020: Podľa názoru odvolacieho súdu, dodávateľ má plné právo v spotrebiteľskej zmluve dojednať i zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie zmluvných povinností spotrebiteľa. Podstatným ale je, aby zmluvná pokuta dojednaná v spotrebiteľskej zmluve bola primeraná.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17.02.2023, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, pričom obaja sa na pojednávanie dostavili.

4. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to zmluvy o pôžičke, prehľadu úhrad, interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMPN, tabuľky úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny – priemerné úrokové miery, stanoviska Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich, všeobecných obchodných podmienok, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

5. Zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXX uzatvorenej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom dňa 18.12.2009 vyplýva, že jej predmetom bola pôžička na kúpu tovaru: PC zostava. Podľa zmluvy akontácia bola vo výške 101,60 Eur; celková suma pôžičky 908,00 Eur, mesačná splátka 45,40 Eur, cena na splátky 614,40 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 293,60 Eur, konečná splatnosť 20 mesiacov, počet splátok 20, ročná úroková sadzba 53,68 %, RPMN 53,68 %, priemerná RPMN 48,96 %.

6. V zmluve o pôžičke v bode Klient obsahovala zmluva dojednanie v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len "Zákon") poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len "údaje a informácie") aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“

7. V zmluve o pôžičke v bode Klient obsahovala zmluva aj dojednanie v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“

8. V zmluve o pôžičke v bode Klient obsahovala zmluva aj ďalšie dojednanie v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia

zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“

9. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že dlžník mal na splátkach spolu s akontáciou uhradiť sumu 1.009,60 Eur a uhradil spolu s akontáciou sumu 1.009,60 Eur.

10. Z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN predloženej žalobcom vyplýva, že pri úvere čerpanom dňa 18.12.2009 v sume 614,40 Eur, ktorý sa má splatiť v 20 mesačných splátkach po 45,40 Eur od 31.01.2010 do 31.08.2011, pri celkovo splatenej sume 908,00 Eur, predstavuje RPMN výšku 57,84 %.

11. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;³ v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.⁴

16. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶ musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

19. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

24. Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

25. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

26. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán

v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

30. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa čl. 3 bod. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe dôvery.

32. Medzi stranami nebolo sporu, že v predmetnom konaní ide o spotrebiteľský spor, teda spor zo zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom.

33. Žalobca ako spotrebiteľ sa podanou žalobou voči žalovanému ako dodávateľovi domáha určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o pôžičke je bezúročný a bez poplatkov, ďalej sa domáha určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd považuje za potrebné uviesť, že pri žalobách spotrebiteľov o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd neskúma naliehavý právny záujem, keďže ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019 sp.zn. 6Cdo/27/2018).

34. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 18.12.2009 uzavretá zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX, ktorou právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi pôžičku vo výške 614,40 Eur na kúpu spotrebného tovaru. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný sa stal právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.

35. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom založený predmetnou zmluvou uzavretou dňa 18.12.2009 súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Súd vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalovaného mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., pretože ako právnická osoba zapísaná v obchodnom registri poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej v predmete podnikania zapísanom v obchodnom registri. Žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, pričom zo zmluvy nevyplýva, aby úver bral na účel výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, a teda má v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou spotrebiteľskou.

36. Z vyššie uvedeného dôvodu súd posúdil obsah zmluvy o pôžičke a jej súlad s § 4 zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd konštatuje, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Zmluva o pôžičke obsahovala náležitosť „Konečná splatnosť: 20 mesiacov“. Uvedené vymedzenie však nepostačuje vyššie opísanej zákonnej požiadavke na uvedenie termínu konečnej splatnosti, keďže z nej nie je zrejмый dátum splatnosti poslednej splátky pôžičky. Konečnosť splatnosťou je treba rozumieť konkrétny termín, deň s uvedením presného dátumu, čo v zmluve nie je. Rovnako tak má súd za to, že zmluva o pôžičke neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako to požaduje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i) zákona. Zmluva o pôžičke obsahovala iba počet a výšku splátok. Súd sa nestotožnil s procesnou obranou žalovaného, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) a i) zákona sú uvedené vo všeobecných úverových podmienkach. Podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákon musia byť upravené priamo v texte zmluvy alebo text zmluvy musí obsahovať výslovný odkaz, že uvedené náležitosti sú uvedené v inej zmluvnej dokumentácii. Všeobecné zmluvné ustanovenie, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sú všeobecné úverové podmienky nepostačuje. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme dodávateľ skryl podstatné zmluvné dojednania, ktoré vyžaduje zákona za účelom ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Vyššie označené obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru). Povinnosť uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru nemožno považovať za splnenú tým, že vo Všeobecných úverových podmienkach je uvedený termín splatnosti jednotlivých splátok. Všeobecné obchodné podmienky slúžia na spresnenie a dovysvetlenie práv a povinností zmluvných strán, ktoré z dôvodu ich rozsahu a všeobecnosti nie je potrebné individuálne uvádzať priamo v zmluve. Termín splatnosti splátok je však obligatórnou náležitosťou v zmysle zákona, preto nemôže byť len súčasťou Všeobecných úverových podmienok. Ak teda v zmluve absentuje uvedenie termínu splatnosti splátok, nemožno ani určiť termín konečnej splatnosti úveru. Navyše uvedenie termínu splatnosti splátok vo Všeobecných úverových podmienkach spôsobuje neprehľadnosť a spotrebiteľovi de facto znemožňuje získať zrozumiteľné, náležité informácie o základných podmienkach zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje.

37. Ďalej má súd za to, že zmluva o pôžičke neobsahuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Zmluva o pôžičke síce obsahuje údaj, že RPMN je vo výške 53,68 %, avšak žalobca uvedený údaj spochybnil a predložil výpočet RPMN podľa interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií SR podľa ktorej správna výška RPMN na základe údajov uvedených v zmluve o pôžičke je 57,84 %. Žalovaný však žiadny dôkaz o správnosti ním uvedeného údaja o výške RPMN v konaní nepredložil. Súd zdôrazňuje, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednáca zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena. Z uvedených záverov vyplýva, že žalovaný v konaní neuniesol dôkazné bremeno o ním tvrdenej skutočnosti, že údaj o RPMN vo výške 53,68 % uvedený v zmluve o pôžičke je správny. Žalobca uvedený údaj spochybnil a predložil o tom dôkaz a to výpočet prostredníctvom interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií SR podľa ktorej správna výška RPMN je 57,84 %. Žalovaný uvedený výpočet namietal a nesúhlasil s ním, avšak žiadny dôkaz o správnosti údaja RPMN v zmluve o pôžičke nepredložil a ani neoznačil. Na základe uvedeného súd nemal za preukázané, aby zmluva o pôžičke obsahovala správny údaj o výške RPMN.

38. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., preto prvým výrokom rozsudku určil, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový.

39. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

40. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

41. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania a v zmysle vyššie uvedeného, súd dospel k záveru, že zmluvné podmienky uvedené v bode „Klient“, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a.s. (VÚB, a.s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a.s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“ ďalej v znení: „Ďalej prehlasujem, že som sa pred podpísaním Zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej ako VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, prevzal som ich, súhlasím s nimi, nemám k nim žiadne výhrady a zaväzujem sa ich dodržiavať.“ a taktiež v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

42. V prvom rade je potrebné uviesť, že časť zmluvy v bode „Klient“ je písaná takým drobným písmom, že ju takmer nie je možné prečítať. Už takéto konanie veriteľa je nekalé, keď uvádza do zmluvy dojednaná, ktoré môže spotrebiteľ len s ťažkosťami prečítať. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s rozsiahlymi podmienkami tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu a zároveň nečitateľný text s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), ho odradí od jeho prečítania. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie takým malým písmom že ju je možné len s ťažkosťou prečítať.

43. Ďalej súd zdôrazňuje, že uvedené zmluvné podmienky už boli opakovane vyhlásené súdmi za neprijateľné. Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa spracovania osobných údajov, súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 04.02.2019 sp.zn. 20Csp/191/2018 v ktorom uviedol: „30. Súd následne skúmal, či napadnutá zmluvná podmienka je neprijateľná. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Po preskúmaní podmienky súd dospel k záveru, že táto je neprijateľná. Za neprijateľné súd považoval, že v zmysle spornej podmienky spotrebiteľ udeľuje súhlas na nakladanie s osobnými údajmi nielen v prípade ak zmluva vznikne, ale aj za stavu ak nedôjde k uzavretiu zmluvy, pričom odvolať súhlas môže až po uplynutí 1 roka. Neexistuje žiaden dôvod, pre ktorý by súhlas mal platiť aj v prípade, že zmluvný vzťah nevznikne. Navyše sa súdu javí, že doba 10 rokov od podpisu žiadosti a 10 rokov po uhradení všetkých záväzkov v prípade vzniku zmluvného vzťahu, je neprimeraná, zasahuje do osobných práv žalobkyne. Osobné údaje by mali byť spracované iba na nevyhnutnú dobu, čo sa v danom prípade nestalo. Súd má za to, že doba 10 rokov nie je možné hodnotiť ako primeranú dobu na uchovávanie osobných údajov. Navyše spotrebiteľ môže odvolať svoj súhlas až po uplynutí jedného roka a nie ihneď a to až svojim písomným oznámením. Takáto zmluvná podmienka preto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, žalobkyne, ktorej v snahe získať úver nezostávalo nič iné, len predtlač zmluvy, na ktorej sa nachádzala aj táto zmluvná podmienka, podpísať.“ Konajúci súd sa s uvedeným zdôvodnením neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky plne stotožňuje.

44. Pokiaľ ide o ďalšiu časť zmluvných podmienok tak, veriteľ vložil do zmluvy text s malým ťažko čitateľným písmom, a dal spotrebiteľovi na podpis ustanovenie o tom, že sa už pred podpisom zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, že ich prevzal, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podpis takéhoto ustanovenia nemusí zodpovedať skutočnosti, pretože pokiaľ by veriteľ spotrebiteľovi tieto listiny odovzdal a oboznámil ho s nimi, nebráni veriteľovi predložiť práve tieto dokumenty, podmienky a všeobecné obchodné podmienky spotrebiteľovi na podpis, čím by bolo preukázané, že ich reálne odovzdal spotrebiteľovi do jeho dispozície. Takéto konanie, keď veriteľ vopred dáva spotrebiteľovi na podpis dojednanie o tom, že spotrebiteľ prevzal a bol oboznámený s ostatnými zmluvnými podmienkami, za stavu, keď pri pohľade na zmluvu, neprehľadné a nečitateľné ustanovenie zmluvy „Klient“ je zrejmé, že pri podpise zmluvy nebude spotrebiteľom čítané, je neprijateľné, pretože dôkazné bremeno o oboznámení spotrebiteľa s podmienkami k zmluve má niesť veriteľ, a tým že veriteľ včlenil tento text do zmluvy, preniesol dôkazné bremeno na spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka.

45. Ďalšia zmluvná podmienka v bode „Klient“ ohľadne zmluvnej pokuty je neprijateľnou, keďže uvedené dojednanie vyjadrovalo súhlas spotrebiteľa so zmluvnou pokutou, avšak samotná spotrebiteľská zmluva dojednanie o zmluvnej pokute neobsahovala. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do všeobecných obchodných podmienok na vopred pripravenom tlačive, teda dodávateľ uvedenú podmienku so spotrebiteľom individuálne nedojednal. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, zásadne nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd žalobe žalobcu vyhovel aj v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok.

47. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).